

dersom det ærede Medlem havde vendt det om og sagt, at det er en i Udbildningen for Kjøbenhavn saa vigtig Bane, saa havde han været Sandheden langt nærmere. Jeg skal villig erkjende det Selvsamme som det ærede Medlem, at jeg ikke hører til dem, som tør tillægge sig et saa grundigt Studium i disse Spørgsmaal, men jeg bruger det Kjendskab, jeg er i Besiddelse af, og udtaler min Mening derefter. Hvad der fra det første Dieblif, vi begyndte at tale om denne Jernbanesag her i denne Sal, stadig har staaet for mig som det, der burde og skulde være Grundlaget for Længdebanelen i Sjælland, troer jeg efter min simple Forstand skulde være det, at skaffe en Bane tilveie paa de Steder i Sjælland, hvor man dog maa erkjende, at en Kommunikation ikke er tilstede, saaledes som Tilfældet er paa andre Steder i Sjælland, og navnlig paa Østkysten, hvor man nu vil have denne Bane henlagt. Gaaende ud fra denne Betragtning, har jeg stadig efter ringe Ærne kæmpet for at faae Banen ført ind midt i Landet, og jeg holder mig for overbeviist om, at ingen af de Herrer ville sige, at det Indre af Landet har en Kommunikation, som paa nogen Maade kan sættes i Sammenligning med den, Østkysten har. Jeg har bestandig med den største Opmærksomhed fulgt de Forhandlinger, der i denne Sal have fundet Sted om dette Spørgsmaal, og jeg er kommen til det Resultat, at den vigtigste Grund, hvorfor de Herrer saa ivrigt have kæmpet for Østbanen, har været Folketallet og Folkemængden. Jeg skal naturligviis ikke forkleine denne Grunds Betydning; det er jo ganske vist, at jo flere Mennesker der kjøre paa Banen, desto bedre er det, men jeg vil dog henstille til de Herrer, om de ikke samtidig hermed ville anstille en Betragtning over, hvad det er, der skaffer flere Mennesker tilveie paa Østkysten end inde i Landet; er det ikke Kommunikationsmidlerne, er det ikke de gode Havne paa Østkysten? De Herrer kunne være forvissede om, at naar vi fik Banen i det Indre af Landet, saa vilde Folkemængden der blive ligesaa stor som paa Østkysten; jeg tillader mig idetmindste at troe det.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) holdt forleden Dag et

meget udførligt Foredrag, hvori han fremhævede de Løfter, som af tidligere Ministre vare givne fra det første Dieblif af, da vi begyndte at forhandle om Jernbanesagen; herimod er der rigtignok med Styrke blevet fremhævet fra de ærede Ministres Side, at saadanne Løfter ikke forelaae, at enhver Tale derom maatte tilbagevises. I den Anledning skal jeg bemærke, at jeg er en af dem, der, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds har sagt, have labet sig paavirke af Noget, der maatte opfattes som Løfter, Noget, som man kunde stole paa vilde komme til Udførelse, saasnart Bygningen af Jernbanen skulde foregaae; jeg er en af dem, der have været strøbelige nok til at lade sig lede af saadanne Løfter. Vil man aldeles bortraiffonnere, at der nogensinde har foreligget saadanne Løfter, saa trøfter jeg mig til med en tidligere Indenrigsministers Ord, hittede lige fra det første Dieblif af, at der var Tale om Jernbaner i Sjælland, nemlig om Tverbanen, at godtgjøre, at saadanne ere givne, thi en tidligere Indenrigsminister har bestemt udtalt, at Stykket Braband-Langaa albrig skulde komme til at præjudicere Længdebanelen, og fordi jeg ikke vil gjøre mig skyldig i at forvanfse en Ministers Ord, skal jeg med den ærede Formands Tilbælselse oplæse nogle faa Linier af en tidligere Ministers Udtalelse. Han hittede nemlig: „at Tverbanesagen ikke paa nogen Maade skal afgjørende bestemme Længdebanespørgsmaalet, hverken i den ene eller den anden Retning“; jeg beder bemærket, hverken i den ene eller den anden Retning. Men hvad sagde nu den ærede Indenrigsminister, som forrige Aar kom til os med den Bane, hvorom der nu er Spørgsmaal? Jeg har ikke hans Udtalelse liggende for mig, men jeg husker aldeles klart, at han dengang sagde: „De, der have stemt for Stykket Braband-Langaa, have med det Samme bestemt Længdebanelens Retning, og navnlig den Retning, hvori den nu foreligger“; først da kom jeg til at see, at jeg var bleven stuffet i min Forventning, og jeg kan maastee bedst betegne Situationen ved at bruge et Udtryk, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds tidligere har brugt, navnlig under Jernbanesagens Forhandling; han har nemlig ved tidligere Leilighed sagt, at disse Løfter vare en